

PÍSEŇ 0349

Když nastal den čtyřicátý

1541

1. Když na - stal den čty - ři - cá - tý a Pán měl být v ne - be vza - tý,

roz-ká- zal u - čed - ní - kům svým na ho - ru jít a ře - kl jim: Ha - le - lu - jah!

2. "Dána jest mi moc nejvyšší,
na nebi i na zemi vši,
budete o tom svědčiti,
Duch můj bude vás učiti. Halelujah!
3. Protož jdouc', kažte každému
odpuštění vin v mém jménu,
národy učte a křtěte,
království mé shromážděte. Halelujah!
4. Vše, co jste u mne slýchali,
učte, by zachovávali;
já nikdy neopustím vás,
Ducha svého pošlu na vás". Halelujah!
5. Pán všel do království svého,
vše je pod nohama jeho,
Slovem církev svou spravuje,
dary svými ozdobuje. Halelujah!
6. V den poslední zas přijde k nám
a ukáže slávu svou sám,
ovce od kozlů oddělí
a v počet andělů vtělí. Haleluja!
7. Na ten tvůj příchod čekáme,
srdečně si ho žádáme.
Přijď rychle, Pane Ježíši,
připoj nás k nebeské říši. Halelujah!

N.Hermann, K.Motěšický